

rosa mystica

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

Ročník XXVI., číslo 7.

červenec 2020

Obsah: Jana EL OP, Eva-stvoření, Profily svatých, Tomáš B., Není růže bez trnů, Brněnská akademie duchovního života ct.Patrika Kužely OP, osvětímského mučedníka, Jana El OP, Eva – Lviče

EVA - STVOŘENÍ
V MÉ NÁRUČI JE CELÁ ZAHRA
NETRHEJ DCERO KVĚTINU MILOVÁNÍ
PRO SVÉHO MUŽE ADAMA
DÁM TI JÍST SVÉ VLASTNÍ KRÁSY
ABY SE K TOBĚ NAVRACEL
K SVÉ DRUHÉ TVÁŘI
TA KVĚTINA JE ŘÁD
KTERÝ JSEM DAROVAL
VŠEM ZVUKŮM, VŮNÍM, CHUTÍM
DOTEKŮM A TÓNINÁM
V NICHŽ JSTE SE MILOVALI
A SKRZE LÁSKU DORŮST MĚLI
DO PODOBY BOŽSKÉ NĚHY
JANA
+++

PROFILY SVATÝCH

Široké masy úzkostlivě sledují konec druhého tisíciletí, protože falešní proroci kokrhají o konci světa. Jenže brněnské dominikány čeká zvláštní setkání. U svatého Michala v Brně je zastihne sestra Eva Lopourová s prosbou:

Směla bych se s vámi modlit?

Samozřejmě, že smíš. Modlíme se růženec. Nechtěla bys třeba také mezi nás, do řádu svatého Dominika?

To v žádném případě! – Vyjekne podrážděně příchozí: - Kdepak rád! Žádní dominikáni! Jenom se s vámi modlit.

Sestra Eva přichází jako představitelka tzv.ztracené generace husákovské, plná nedůvěry a zklamání. Jsou oklamání za komunismu a znovu klamaní sladkými řečmi sametových revolucionářů: *Nejsme jako oni*, ačkoli jsou úplně stejní, ne-li horší. Je to hrdá bojovnice za ženská práva. Je přísně kritická, bedlivě všechno přezkoumává, kousavá, pichlavá a nedůtklivá. A není divu, že je taková, jaká je. Kdo se jednou spálí, ten si moc dobře dává pozor, aby se mu to znovu nestalo. V útlém věku hltá všechno, co ji obklopuje a upřímně pláče nad udatným pilotem Meresjevem, radostně mává hvězdnému hrdinovi Gagarinovi. Nadšeně zpívá s Gustavem Bromem: *Dobrý den, majore Gagarine, tak jsme přece jen dočkali. – Vyřid'te prosím na měsíci, vyřid'te mezi hvězdami, že přijdem brzy za vámi!!!*

Později se ale dozvídá, že všechno je jinak. Ani Gagarin, ani Apollo na Měsíci, nikdo zatím nepřekročil za hranice Země. Všechno byl jen Hollywood. A tak se ocitá v proudu otrávené a skeptické generace.

Čemu se věnuješ, sestro?

Nic moc.

Něco přece děláš,. Ne?

Trochu piši básně, ale - ony to ani nejsou básně. Veršování je mi cizí, jenže já občas prostě nějak musím - -

Třeba byste nám mohla přispět nějakou básní do našeho časopisu ROSA MYSTICA, říká otec Tomáš, ale nenaléhá. Kolikrát se totiž snaží získat od někoho básně, ale pak získá takové, jaké se vůbec nedají použít pro potřeby měsíčníku pro duchovní život. Otec vydává časopis ROSA MYSTICA vlastními silami v tisícovém nákladu, a to zdarma, hlavně pro studenty.

Trvá to ještě delší dobu, než se povede vymámit nějakou básničku od sestry Evy. Ponenáhlu se ukazuje, že ani sestra Eva, třebaže nosí masku velké bojovnice, není taková, jak se tváří. Je v srdci úplně jiná, něžná a křehká. Jen se bojí zranění. Žije upřed zaminovaného pole. Sama si dlouho netroufá, zvláště když sleduje v časopise ROSA MYSTICA verše takových veličin jako je Emily Dickinsonová, Walt Whitman, Jan Zahradníček, Michelangelo, aj.

Posléze se přece jen odhodlá. Třeba báseň AKADEMIK (RM200210). Ukazuje veliký vzmach a touhu růst, duchovně růst. Zatím snad netuší přesně jak, ale nesporně si to vyžádá oprostít se zavedeného, třebaže by to znamenalo vzdát se všeho školsky osvojeného.

AKADEMIK
MILUJE VRANÍKA
A ORLŮ KŘÍDLA
OD ÚSTRIC SE UČIL PERLY ZNÁT
VÍ CO CÍTÍ OCEÁN
KDYŽ MATKA - SLUNCE
JEHO SLZY OSUŠÍ
VŠE PŘÍČINU MÁ
A SAMO JE PŘÍČINOU

JEN ÚSMĚV DÍTĚTE
ALMUŽNA PRO ŽEBRÁKA
MYŠLENKA KTERÁ SE NÁHLE
PROMĚNILA V PTÁKA
A ODLETĚLA ZA TÍM KDO JE SÁM
USEDLA NA OKENNÍ RÁM
A ZAZPÍVALA PÍSEŇ
O TOM, ŽE LÁSKA JE
ČIN BEZ PŘÍČIN
JEN TAKOVÁ MYŠLENKA
MÁ CENU PRO TY
KTERÉ CHCEŠ MÍT RÁD

Je to hned jasnější. Celá ta hřmotnost, drsná pichlavost a kousavost je póza, maska, totiž obranná maska, zaminované pole. Uvnitř se skrývá jemná duše, toužící po obrácení a zakoušení veliké lásky, nekonečné lásky Boží, jaká se mezi lidmi těžko najde.

KONVERTITA (RM200209)
NEBUDU SOUDIT TVOJE PLODY
PRAVIL DÁN JABLONI
SOUDÍM TVÉ OBRACENÍ
SKRZ LISTY ZDA VYSTAVILS JE
KOUPELÍM SLUNEČNÍHO ZÁŘENÍ

SOUDIT TĚ BUDE TVOJE VĚTVOVÍ
ZDA NASLOUČHAL JSI
MÝM SLOVŮM V DEŠTI ŠUMĚNÍ

A JAK SVÉ SRDCE
JABLOŇOVÝ STROME
JSI SMĚNIL ZA OVOCE
TAK STAL SES PODOBNÝM MNĚ
PÁNU JABLONÍ

Vydat se vstříc velkému obrácení, znamená vykročit do temnoty víry, ale je k tomu zapotřebí ze strany člověka jistá odvaha, a pak Bůh člověku vyhoví. Kdo totiž upřímně hledá oporu v Bohu, ten ji spolehlivě nachází.

ODVAHA
VVÍDI Z HROBU
Z HROBU MYŠLENÍ
JEŽ NAHRAZUJE ČIN
BĚŽ DO MÍST
Z KTERÝCH JSI MĚL STRACH
DÍVEJ SE DO OČÍ
A NEKLOP ZRAK
JINAK JI NEPOZNÁŠ
MEZI DAVY
NEKŘIČÍ DO NÁROZÍCH
NOSÍ NENÁPADNÝ ŠAT
JE TAM KDE JSOU SLABÍ
ABY JE PODPŮŘILA
PRO JEJICH VĚC
UŠPINÍ SI PRSTY
BYLA S KRISTEM MEZI FÁRIZEJI
KDYŽ SE ZASTAL CIZOLOŽNÉ ŽENY
POPROS JI A DÁ TI NADÍT SEBE
TO STAČÍ ABYS ŽIL
VÍNO ODVAHY JE KOUSKEM NEBE

(RM200210)

Obrácení vyžaduje od člověka umřít minulosti, prostě jakousi smrt.

SMRT
KDYŽ RABBI LÖW PŘIVONĚL K RŮŽI
BYLA JSI V KAPCE ROSY

SMRTI NEMŮŽEŠ BYT HORŠÍ
NEŽ RŮŽE KTERÁ NEVONÍ
KTERÁ JEN TRNY ZVĚSTUJE
ŽE JEŠTĚ V ŽILÁCH NADĚJ
KOLUJE MI
ŽE JEDNOHO DNE
SNAD UŽ BLÍZKO
ŘEČIŠTĚM DO PŘÍSTAVU DOSPĚJE
MÁ LOŤKA

JÁ JSEM TEN LODIVOD
ŘEKA I PŘÍSTAV
MÉ ZAVOLÁNÍ - JEDINÝ
SMYSLUPLNÝ ZPŮSOB SMRTI
A PROTO NEHLEDÁM TU RŮŽI
MŮJ VĚČNÝ
LASKAVÝ POČÁTKU

(RM200210)

Sestra Eva se záhy chápe biblických postav - především Evy. Eva v její básni vystihuje cosi osobně dušezpytného. Dále je patriarcha Abrahám a pak ten největší svatý, který se narodil z ženy. Zatím však je tohle poetické hledání daných opor spíše otázkou rozumového výběru, než hlouběji prorozjímané.

E V A (RM200210)
CO HEZKÉHO JSI VIDĚLA
MÁ DCERO
VIDĚLA JSEM LVÍČE
ZRANILO SE A NAŘÍKALO
ZDE OTČE TI JE PŘINÁŠÍM
BÁLO SE A NECHTĚLO JÍT SAMO
ALE TY JE JISTĚ UZDRAVIŠ

V TVÉ NÁRUČI JE
MOJE LÁSKA DCERO
KTERÁ VŠE ŽIVÉ OBJÍMÁ
DAL JSEM TI MILOSRDNÉ DLANĚ
A JAKO JÁ
MILUJ VŠE CO ŽNE

ABRAHAM (RM2001-09)

JEŠTĚ MŮJ SYN SE NENARODIL
A JÁ UŽ ZA OBĚŤ HO DAL
KDYŽ PŘIŠEL ON A ŘEKL
DEJ SE NA ZÁPAD
DO ZEMĚ
KTEROU UKÁŽU TI
V MÉ CESTĚ UŽ BYLA DŮVĚRA
NIC JSEM SI NENECHAL
A PÁN MI VŠECHNO VRÁTIL

JAN KŘTITEL (KŘEST PÁNĚ) (RM200210)
VIDĚL JSEM LESKLÉ OKOVY
PADAT Z NEBE
OKOVY HŘÍCHU ROZEVRĚNÉ
KDYŽ S ŘINČENÍM DOPADALY
ZVEDL JSEM ZRAK
TEN KDO MÁ MOC
JE OTVÍRAT
STÁL PŘEDE MNOU

JSEM POSLÁN K TOBĚ JANE
POKŘTI MNE NYNÍ
AŤ RADOŠŤ TVÁ JE ÚPLNÁ
MÁŠ PODÍL NA NADĚJI STÉNAJÍCÍ ZEMĚ
TVÉ POSLÁNÍ JE ZAVRŠENO V CELEM
SLOVĚ
JÁ JAN JSEM JEN JEDNOU Z HVĚZD
NA PROROCKÉM NEBI
NOC SE KRÁTÍ
PŘICHÁZÍ DEN
A JEHO SVĚTLA NEUBÝVÁ

Znovu pronáší sestra Eva své Kredo ústy patriarchy všech
PATRIARCHŮ (RM200210)
VÍRA (ABRAHAM)
V TOBĚ JSEM NAŠLA ZALÍBENÍ
ABRAHÁME
S TEBOU SE MILUJI PRO OVOCE SKUTKŮ
KDYŽ V MOJÍ SÍLE ODMĚŘUJEŠ KAŽDÝ KROK

DO ZEMĚ MORIA
A NEKLESNEŠ POD BŘEMENEM STRACHU

NEJVÍC JSEM SE CHVĚLA
KDYŽ ČEPEL TVÉHO NOŽE
VE SLUNCI SE ZABLYŠTĚLA
ZADRŽ NEZABÍJEJ SVÉHO SYNA

PAK PILA JSEM Z HORKÝCH DLANÍ
PŘÍSLIB HOSPODINA
A NOVÉ POŽEHNÁNÍ
JÁ JSEM TA ŽENA
CO POTOMSTVA JAK NA NEBI
HVĚZD TI ZRODÍ

Konečně sestra Eva intuitivně hledá oporu ve svatým Janu, který není jen prorokem, nýbrž je hlasem na poušti.

JAN KŘTITEL (RM200209)
JSEM SILNĚJŠÍ NEŽ ZÁKON
NEŽ ZÁKON, KTERÝ JEN
Z HŘÍCHU USVĚDČÍ TĚ
IZRAELI

JSEM SILNĚJŠÍ NEŽ ZÁKON
S TÍM KDO PŘICHÁZÍ
JEMUŽ NEJSEM HODEN
DÁT POSLEDNÍ KOŠILI

O POUŠTĚ SE S NÍM ROZDĚLÍM
O MRÁZ V TVÉM SRDCI IZRAELI
O CHLAD KTERÝ PŘIPRAVILA
NEVĚSTA V SVÉM SRDCI
ŽENICHOVI

Konečně se sestra Eva otevřeně přihlásí k hříšné ženě, která pro židy byla hříšná, ale Ježíš se právě u ní zastavuje, aby se od ní dal občerstvit douškem vody, a – třebaže to evangelista nezapisuje – možná, že jí požehná.

ŽENA ZE SAMARĚ (RM200209)
NECHALA TAM SVŮJ DŽBÁN
PĚTKRÁT UŽ NA STŘEDY

A ZNOVA SLEDOVANÝ
NAPLŇ JEJ PANE
SEBOU SAMÝM

Pro mnohého by další vzestup k obrácení znamenal přinejmenším zastávku, ne-li pohodlný sestup do pohodlných nížin, ne však pro odhodlanou sestru Evu Lopourovou. Oporu nalézá u svatých, ale nyní už nejen v jejich slávě, nýbrž v jejich poníženosti, kajícnosti, v trpělivosti, a tak málo populární ctnosti jako je pokora. Není to žádná navenek strojená intelektuálská pokora, totiž hrbatá pokora, nýbrž ta, která v sobě láme změkčilé ohledy, zamyká svá uštěpačná ústa, že by si spíše sama vlepila políček, než aby špičkovala, zkrátka ochotně nastavuje vlastní záda.

TEREZIE Z LISIEUX (200209)

(PŘÍMLUVKYNĚ)

DAR RŮŽÍ SESTER SVÝCH

NA ZEM SESÍLÁM

NEULAMUJTE JIM TRNY

A NENIČTE MÉ DENÍKY

ŽE BOHA NEVIDÍM

PŘESTO VE DNI SOUMRAČNÉM

O SLUNCI VÍM

STEJNĚ O RŮŽI ŽE VONÍ

DŘÍV NEŽ JEJÍ MILOST

CHŘÍPÍM UCHOPÍM

TEREZIE Z LISIEUX (200206)

(TRPĚLIVOST)

HOŘKÝ NEKTAR RŮŽOVÝ

TAK ŽIVOT MŮJ

VYPADAL SLADCE

CHUTNAL JAK BLÍN

ÚSTA NEKŘIVÍM

DÍTĚ VÍ

OTEC SÁM BY NEJRADĚJI

TEN LÉK VYPIL ZAŇ

Osvícené přimknutí se ke svaté Terezii z Lisieux a hluboké touze napodobit ji v sebepokoření před Spasitelem vyvolává spontánně odezvu ochotě a touze po evangelizaci, šíření líbezné vůně Kristovy

PAVEL (RM200206)

DEJTE MI MÍSTO VE SVÉM SRDCI
V ŽIVOTĚ VE SMRTI JSEM S VÁMI SPJAT
ZA HORKA ZA MRAZU DNEM I NOCÍ

JSEM MOTÝL SAMOTÁŘ
VŠUDE CHCI ŠÍŘIT VŮNI VÍRY
A V JEJICH BARVÁCH BEZ ÚNAVY
SVÁ KŘÍDLA ROZPROSTRŮ
NAD VAŠI VÍRU - HOLOU ZEM
DUHOVOU KVĚTINOU
ROZKVIETE POD NEBEM

MOJŽÍŠ

HOŘEL PLAMEN
JEHO TEPLO PROCHÁZELO ÚTROBAMI
TEN KTERÝ BYL A JE A BUDE
HŘÍCH - TO CHRSTÍ NA PODPAL
KDYŽ STRÁVIL
SVOU VLASTNÍ SILOU HOŘEL POZDÁTKU
S JAKOBEM IZÁKEM A ABRÁMEM MĚ SPOJOVAL
S POČÁTKEM KDY ZEMĚ JEŠTĚ BYLA MLADÁ
A ČLOVĚK CHODIL NAHÝ PŘED BOHEM

VYZUJ SI OPÁNKY
ABYS I NOHAMA NASLOUČHAL
POVĚZ IZRAELI
HOŘÍM POSÍLÁ MĚ K VÁM
ZAPÁLIT VÁS DO SVOBODY
EVA LODOUROVÁ
2000206

DEN

DEN JE ŽIVÁ BYTOST

TVOR JENŽ RÁD BY NĚCO SNĚD
Z TVÝCH SKUTKŮ ZE TVÝCH MODLITEB
OBCHÁZÍ KOLEM SRDCE
NĚKDY JAK ŽEBRÁK
JINDY JAK ŘVOUCÍ LEV
A CHCE BÝT MILOVÁN
PRO MALIČKOST JEŽ VĚČNĚ TRVÁ
STAČÍ JEN ABY BYLA SMYSLUPLNÁ
EVA LOPOUROVÁ
200206

NADĚJE
KRB S VYHASLÝM PLAMENEM
SRDCE NEHRÁLO TĚ
LÁSKOU
MÉ MRTVÉ DÍTĚ
BŮH
ČERNÝ UHLÍK DOUTNAJÍCÍ
SNAD POSLEDNÍ
V HROMADĚ POPELA
NAJEDNOU SÁM
ROZHOŘEL SE ZNOVA EVA LOPOUROVÁ
200206

BÁSNÍK
VŽDY ZNOVU
MĚ PŘEMŮŽE TVÁ KRÁSA
TOPOL VYSTUPUJÍCÍ Z RANNÍ MLHY
AŤ JE TO VHOD ČI NEVHOD
ZJEVUJE MI
JSEM KTERÝ JSEM
V TVÉM SRDCI
ALE I MLHOU A TOPOLEM
KDYŽ SESTUPUJI
ABYCH OŽIVOVAL SVĚT
EVA LOPOUROVÁ
RM 200206

HOROUČÍ TOUHA DO VELIKÉ LÁSCE
POLOŽ SE NA MOJE SRDCE JAKO PEČET
AŽ SMRT JI ROZLOMÍ
BŮH ROZEZNÁ DVĚ ČÁSTI JEJÍ
A NAVŽDY K SOBĚ PŘIPOJÍ
EVA LOPOUROVÁ
RM 200204

Veliká touha sestry Evy po nekonečné lásce odkazuje k velepisni

ZAHRADA MILÉHO
TVÁ ZAHRADA
TEMNOTA S PLAMENEM CHUDOBY
CO MI CHCEŠ DÁT
POUTNÍKU
NEVZAL SIS ŠATY
MĚŠEC ANI
DÁM TI SVÉ OČI
VESMÍRNOST PŘÍSLIBU
SKRZ TEMNOTU UVĚŘÍŠ
EVA LOPOUROVÁ
RM200204

kdežto ta touha sestry Jany Lopourové je už hluboce opřena o JK a v něm zakotvena

PŘINÁŠÍM TI SVOJE SLZY
A UMYJU TI NOHY
ABYS MĚL SE MNOU PODÍL
NA TOM CO KRISTUS VYKONAL
KDYŽ NECHTĚLS ODPUSTIT MI
ON SMILOVAL SE JAK SLÍBIL
A VRYL SI MÉ JMÉNO DO DLANÍ
ABYS NEZAPOMNĚL
ŽE SPOJENI JSME JEDNÍM KŘÍŽEM
A V JEDNĚCH RANÁCH UKRYTI
EVA LOPOUROVÁ
RM200204

Janina duše se vydává napospas k oběti největší pro Ježíše Krista

DUŠE
ČEKÁM AŽ NA MĚ DOVDE
MOJE DUŠE
SVÍTÍ SLUNCE A MEZITÍM
MNOHOKRÁT UŽ PADAL DÉŠT
SPĚCHAJÍ KOLEM SILNÍ LIDÉ
ZA SVÝMI CÍLY
A MÁ DUŠE JE V NEDOHLEDNU
ALE JSI TU TY
KTERÝ ŘÍKÁŠ
JSEM DAR
VŠEHO CO POTŘEBUJEŠ
VŠE CO POTŘEBUJEŠ
JÁ JSEM TVOJE DUŠE
EVA LOPOUROVÁ

rm200204

věřit nebo nevěřit je pro Janu hamletovské být či nebýt

TY NEJSI POLÍBEK
A JÁ NEJSEM SLOVO
ALE JESTLI TY
ŽIVĚŠ VE MNĚ
ANÁ V TOBĚ
PAK NIC NENÍ ZKOSTNATĚLÉ
A BŮH NENÍ VĚCÍ
O NÍŽ SE ROZHODUJE ZDA BÝT ČI NEBÝT
EVA LOPOUROVÁ

RM200204

Janina vroucnost modlitby a lásky s prosbou o vlastní poosvěcení, ale snad zatím ještě netuší, že to nikdy nejde bezbolestně, nýbrž s jistým utrpením a bolestí, a tak si takovou z básněnou modlitbou zadělává na četné průšvihy a těžkosti.

TVÁ TVÁŘ PODOBÁ SE
NĚKOMU KOHO DOBŘE ZNÁM

NEBO SPÍŠ VŠECHNY
MÍT NĚCO Z TEBE
ZA SEMKNUTÝMI RTY MODLITBA
NEVÍM ČÍ RUKA
ZAVĚSILA SLOVA DO PROSTORU
MEZI DVĚMA SRDCI
ALE VZDUCH SE CHVĚJE
MEMBRÁNA HLASIVEK
NALÉHAVOSTÍ PROSBY
DEJ AF JE TO ČISTÉ PANE
EVA LOPOUROVÁ

RM200204

A sad ani netuší, že je jí tak blízko velký Florent'an
TEN, KTERÝ STVOŘIL - A JEN POUHOU VŮLÍ --
Z NIČEHO ČAS, JENŽ DOTUD NEPLATIL,
DAL SLUNCI V NEBI JEDNU JEHO PŮLI
A BLIŽŠÍ LUNĚ ZASE DRUHÝ DÍL.

A TAK SE ZRODIL V JEDNOM OKAMŽIKU
LOS, ÚDĚL, OSUD PRO KAŽDÉHO Z NÁS:
MNĚ PAK BYL URČEN OD PRVNÍHO VZLYKU,
OD PRVNÍ PLENKY TEMNÝ NOČNÍ ČAS.

ALE AČ TMA VŽDY PATŘÍ K NOČNÍ DOBĚ, JÁ JAKO
ČLOVĚK, JENŽ SE VZDÍRÁ SOBĚ, NAD SVÝMI SKUTKY
VĚČNĚ NAŘÍKÁM.

A KOJÍ MĚ JEN TO, ŽE JE MI DÁNO
BYT ČERNOU NOCÍ PRO SLUNCE A RÁNO,
UŽ OD KOLÉBKY PŘISOUZENÉ NÁM.
MICHELANGELO

Touha po sebeobětování v bohoslužbě staví sestru po bok knězi,
a není to žádná touha být kněžkou, nýbrž pouze naplňovat onu
tajemnou skutečnost, že v Kristu jsme každý obecně dalším
Kristem, knězem, prorokem i králem

MODRÁ RŮŽE
JIŽ KLADU NA OLTÁŘ
JE VAŠE DUŠE VOŇAVÁ

A BÍLÝ KOPORÁL
JSEM MRAK
JEŽ JI NESE
EVA LOPOUROVÁ
RM200203
+++
Něžnost lásky

TEĎ ASI SPÍŠ
POD HLAVOU
POLŠTÁŘ NOCI

KRÁSNÝ SEN
AŽ MÁ TĚ V MOCI

SVÍTÁNÍ PŘINDE
KOČKA BÍLÁ
HEBKÉ SVĚTLO OČÍ

Eva Lopourová
RM200203

TY
RŮŽE JE VZTAH
SÁM V SOBĚ ZLOMENÝ
KDYŽ TI JI PODÁVÁM
VYDECHUJE STÁLE ZNOVA
VŮNI JEDINÉHO SLOVA
EVA LOPOUROVÁ
RM200202

Sestra něžně objímavá jako sama obloha a tak se upínající k Panně
Marii v modrém závoji, až rozehrává v srdci člověka Gershwinovu
Rhapsody in blue
POHLED
JSEM SLANÝ DĚŠŤ

KRÁSNOU MODROSTÍ SPASENÝ
KDYŽ MODŘ A JÁ
V JEDNOM PRŠENÍ
V TVÝCH OČÍCH SETKALY SE
EVA LOPOUROVÁ
200202

ZA PŘÁTELSTVÍ
NA OLTÁŘ ČERVÁNKŮ
OBĚTUJI MODRÁSKY
PRO JEJICH BARVU
KDE BYLI PROBODENI
VZLETĚLI NOVÍ MOTÝLI
EVA LOPOUROVÁ

LÁSKA JE BOSÝ PASTÝŘ
KVĚTY TEMNOT V DŽUNGLI NATRHAL
A PRÁH NOCI POLOŽIL
ZRÁNA PŘIŠLO SVÍTÁNÍ
POPRVÉ OBUITÉ DO DÍVČÍCH STŘEVÍČKŮ
EVA LOPOUROVÁ

NIKDO NEMÁ VĚTŠÍ LÁSKU
NEŽ TEN, KDO ŽIVOT DÁ
ZA SVOJE PŘÁTELE
(J 15,3)

JÁ - BORŮVKA
UŽ CELÁ FIALOVÁ
POD SNĚHEM
V ZAHRADĚ SRDCE
CHCI SE TI
ZA POKRM DÁT
JEN MALIČKÉ NASYCENÍ
MĚ ŽIVOT BUDE STÁT
EVA LOPOUROVÁ

HÁDANKA
NAJDEŠ SE VE MNĚ

JAKO NĚHA
ZDE - MÁ NÁPOVĚDA
NĚCO
CO NEKŘIČÍ
ANI SVOU BARVOU
ANI SVOU VŮNÍ
ANI SVOU KRÁSOU
ROZDÁVÁ SE TIŠE
OČI OSVĚŽÍ
NEŽÁDÁ NIC
NEŽ POHLAZENÍ
POD TVOU DLANÍ
SKLONÍ SE
A NAROVNAJÍ
CO POMNĚNKY
TŘEBA ... ?
EVA LOPOUROVÁ
RM 200202

CHTĚL JSI
ABYCH BYLA ČISTÁ
NEJDŘÍV JAK OVEČKA
PAK JAKO BÍLÝ MRAK
A DRHNUL JSI
MÉ ROUCHO TAK
AŽ ZNACHOVĚLO
JAK PEŘINY
DO KTERÝCH
ZAPADÁ SLUNCE.
EVA LOPOUROVÁ
RM200111

Někdo zde zakončí velké obrácení
SAMSON V ZAJETÍ
HOSPODINE VYSMÍVANÝ
DEJ AŽ DOROSTOU MÉ VLASY
NAPOSLEDY
PŘEKROČÍM SVŮJ STÍN

VE TMĚ SVÝCH OČÍ
ODPLATU TVOU UVIDÍM

SVOU SÍLU OPŘU DO OBĚTI
A ŽIVOT POHŘBÍM S DAGONEM
V TÉ PELIŠTEJSKÉ SUTI
EVA LOPOUROVÁ
RM 200111

SETRKÁNÍ
STOJÍM
SVÍCE ZAPÁLENÁ
A NEMOHU Z MÍSTA

BÍLÁ
CELE ULTÁ
Z VOSKU BOLESTI

JAKO BYCH ANI NESVÍTILA
MATNÁ SI PŘIPADÁM
UBOZE JEN
HOŘÍ MI KNOT

BOJÍM SE NADECHNOUT
UDĚLAT KROK
CO KDYBYS SVĚTÝLKO
CO KDYBYS ZHASLO MI
EVA LOPOUROVÁ
2001°11

na prahu velkého obrácení:

SETRKÁNÍ
STOJÍM
SVÍCE ZAPÁLENÁ
A NEMOHU Z MÍSTA

BÍLÁ
CELE ULTÁ

Z VOSKU BOLESTI

JAKO BYCH ANI NESVÍTILA
MATNÁ SI PŘIPADÁM
UBOZE JEN
HOŘÍ MI KNOT

BOJÍM SE NADECHNOUT
UDĚLAT KROK
CO KDYBYS SVĚTÝLKO
CO KDYBYS ZHASLO MI
EVA LOPOUROVÁ
RM200109

na biblických postavách -Naamana se tříbí vlastní obrácení

SYRSKÝ NAAMAN

JÁ NAAMANE
JSEM TVOJE
CESTA K UZDRAVENÍ

ŽIVOT JSEM
A TVÉ VYVOLENÍ
BUDEŠ MI SYNEM
JAK DĚTI JÁKOBOVY

NEBOŤ SES SKLONIL
PŘED DECHEM
A POZNAL
BOHA V IZRAELI
EVA LOPOUROVÁ
RM200108

MŮJ DEN JE KRISTUS
MŮJ ČAS JE OSOBA
SLOVO POEZIE
ŽIVÉ JE KRVÍ
A KREV JE V DUCHU
CO OŽIVUJE

A DOVOLÁVÁ K BYTÍ
TY KAŽDODENNÍ
VŠEDNÍ VĚCI
MÉ DOBRODRUŽSTVÍ
JE OSOBA. EVA LOPOUROVÁ
RM200108

KNĚZ
NEJKRÁSNĚJŠÍ BÁSEŇ PÍŠE BŮH
TVÝMA RUKAMA
KDYŽ V TĚLE A KRVÍ PŘICHÁZÍ
A KAŽDÝ
KDO V DUCHU USLYŠÍ
VEZMĚTE A JEZTE
SVÁTOSTNÉ TĚLO PŘIJÍMÁ
NEJEN SVÁTOSTNOU
LEČ SVATOU KREV
A PŇE SÍLU V NADĚJI
NA SPOLEČENSTVÍ KRVE KRISTOVY
EVA LOPOUROVÁ
RM200108

MELCHISEDECH
(GN 14,19)
JEHO SLOVA
SKRZ BARVY VĚCÍ
JAK KREV PROUDILA
K MÉMU SRDCI
A SYTLA JE TOUHOU JÍT
V SÍLE CHLEBA
TY CESTY ZAKUSIT
A VÍNO PÍT
PAK V ZEMI ZASLÍBENÍ
EVA LOPOUROVÁ
RM2001089

světem vyčerpaná na kolenou před oltář Páně a prosí o pomoc

V SOBOTU

JÁ OVEČKA
DO TÍSNĚ, STRACHU
PADLA JSEM
UZDRAV MĚ, PASTÝŘI
JAK KRISTUS V SOBOTU
UZDRAV MĚ POLIBKEM
EVA LOPOUROVÁ
RM200105

Velká duše před obrácením - básnická rozevlátost upomínající na
Walta Whimanna

JÁ - VÍTR
JÁ - VODA
JÁ - OHEŇ
JÁ - ZEM
PROSÍME TĚ
NECH NÁS MLUVIT
O TOM, KDO DOVOLAL
NÁS K BYTÍ
V SRDCI SVÉM

Eva Lopourová RM200105

Velká touha po Kristově obejmutí jaké zakoušel Miláček Páně,
který spočíval na Jeho prsou

SLYŠET CO SLYŠEL JAN
V NÁRUČÍ KRISTA
CHTĚLA BYCH NA TVÝCH PRSOU
SPOČÍVAT
NASLOUCHAT DLOUHO
CELÉ DNY
CO MILUJÍCÍ HLUPÁČEK
V TVÉ HRUDI ŠEPTÁ
NALÉHAVĚ TAK
AŽ BUŠÍ (J 13,23)
EVA LOPOUROVÁ
RM200104

PROSILA JSEM O ZNAMENÍ
A PAPERSEK SLUNCE
UKÁZAL NA DELIKÁNA

S ROZEDRANOU HRUDÍ
JAK ŽIVÍ MLÁĎATA
SVOU VLASTNÍ KRVÍ
NABÍDLA JSEM VŠECHNO
CO NEPEVNÉ JE MNĚ
K ROZDRCENÍ
A ZBYLA JEN NADĚJE
MALÁ JAK HOSTIE
VŠAK VELKÁ
KDYŽ ROZLOMÍ JI PŘÁTELE
JSME V JEDNOM PŘÍBĚHU
TY A JÁ
V PŘÍBĚHU TĚLA A KRVE
V PŘÍBĚHU PROMĚNĚNÍ
EVA LOPOUROVÁ
RM 200104

P Í S M O

JÁ - RŮŽE Z PAPIRU
PŘICHÁZÍM K VÁM
BÁZNÍ ROZECHVĚLÁ
ZDA Podaří se
aby zavoněla
MÁ ŘEČ
VŮNÍ SLOVA
EVA LOPOUROVÁ
RM 200104

tajemně duchovně koresponduje s Emily Dickinsonovou

VTĚLENÉ SLOVO JE VZÁCNÉ,
S CHVĚNÍM SE PŘIJÍMÁ
A DÁL SE O NĚM MLČÍ.
PŘESTO SE DOMNÍVÁM,
ŽE KAŽDÝ Z NÁS UŽ CHUTNAL
ZMÍNĚNOU POTRAVU
V TAJEMNÉM VYTRŽENÍ
PRO VLASTNÍ POTŘEBU.

SLOVO, JEŽ DÝCHÁ ZŘETELNĚ,
NEMŮŽE ZAHYNOUT,
PEVNOSTÍ BLÍZKÉ DUCHU,
MOHLO BY, KDYBY ON.
"A PŘEBÝVALO MEZI NÁMI",
JE VĚTŠÍ LASKAVOST
NEŽ BLAHOSKLONNOST ŘEČI,
MILOVANÝ ŘÁD SLOV?
EMILY DICKINSONOVÁ

P O H Á R
MYSLILA JSEM
Z DOHÁRU LÁSKY ŽE
VYPILA JSEM VŠECHNA SLOVA
VŠAK JESTLI V NĚM LÁSKA
ASPOŇ JEDNOU BYLA
PAK KAŽDÝ DEN
OTEVŘE ÚSTA SVÁ
A VOLAT BUDE
NAPLŇ MĚ ZNOVA

CHYCENA
JSI V MÉ LÁSCE
STRÍBRNÉ PAVUČINĚ
NIC NEPROPAD
NE JÍ
O KAŽDÉM SNU I PROBUZENÍ
NÁDECHU I VÝDECHU TVÉM VÍM
VŠE PŘIJÍMÁM VŠE MILUJI
NEPROPADNU TVOU NADĚJÍ
BYŤ MALOU A SKRYTOU
JAK PIHA LEDNOVÉHO SLUNCE
EVA LOPOUROVÁ

D O P I S Y
SOCHAŘI
KÁMEN SE RADĚJ DEŠTI SVĚŘÍ
ABY HO DLÁTKY KAPEK OTESAL

V ŠUMĚNÍ NAUČIL HO PÍSNÍ SKAL

JSI ARCHITEKT
HLADINA ŘEKY CITLIVÁ JE NA DOTEK
KDYŽ SVÝMI KRUHY ROZLÉVÁ SE MEZI BŘEHY
A PŘESNĚ MĚŘÍ POLOMĚRY

JSI BÁSNÍKEM
CHTĚJ NA CHVÍLI BÝT CHASNÍKEM
CO KORÁLE Z JEŘABIN
SVÉ MILÉ NAVLÉKÁ
SLOVA ZNACHOVĚLÁ PODZIMEM

JSI MALÍŘ
ZKUS NAMALOVAT PLNÝ TALÍŘ
KDE HLADOVÍ SE PO KRÁSE
VŽDYĚ TĚLA HVĚZD
NESTOJÍ ANI HALÍŘ
A HRAJ Í KAŽDÝ DEN
(NA ROZDÍL OD HVĚZD FILMOVÝCH)
JEN CO TEMNOTA VYSTRÍDALA BĚL
TO STÁLÉ ROZENÍ A UMÍRÁNÍ
DO PLÁTNA VTĚL

JSI KNĚZ
PAK VĚZ
ŽE ŠÍPEM DUCHA PROTKNUTÁ
TVÁ SESTRA TŘEBA NĚKDE V BUŠI
TAJEMSTVÍ ZROZENÍ A SMRTI TUŠÍ
V KAŽDÉM STVOŘENÍ
CO ŽNE NA ZEMI
VE VELKÝCH I MALÝCH PŘÍBĚZÍCH
KDYŽ SEDÁVÁ NA BŘEZÍCH
PO HLADINĚ BÍLÉ CHLEBY OBLAK PLUJÍ
A ONA JÍ TU KRÁSU
KDYŽ VIDÍ
JAK BOŽSKÉ SESTUPUJE
A ZNOVU RODÍ ZEMI.

ŘÁD
NA STROMĚ LIST
CO STÁLE PRAVDU HLEDÁ
NAKLÁNÍ SE ZLEVA
OTÁČÍ SE ZPRAVA
PO SLUNCI JAK BY MĚL
AŽ JEDNOU ZAPOMNĚL
NA VŽITÝ ŘÁD
VĚTREM SE ZATŘEPAL
A RÁZEM POCHOPIL
VŠE O STROMU
KDO A PROČ JEJ VYSADIL
PAK NAZVAL SADAŘE
PÁN STROMŮ
KDYŽ VÍTR ZAVELEL
POJĎ DOMŮ
ZLATĚ SE UKLONIL
SNESL SE DOLŮ
EVA LOPOUROVÁ
RM 200711

OTÁZKA
MYSLÍTE
ŽE JSEM TEN STAŘÍK
Z BRONZU ULITÝ
ŽE JSEM MUŽ
KTERÝ JE SYTÝ LET
A NIKDY NENÍ NA DOHLED
JSEM PRAPŮVOD VŠEHO
OTEC I MATKA STARŠÍ NEŽ SVĚT
A PŘEC KDYŽ NEJMENŠÍ KVĚT DÁ CHLAPEC DÍVCE
PAK NARODIL JSEM SE ZNOVA
LÁSKA MEZI DVĚMA
OD VĚČNOSTI BYLA TU
VŽDY STEJNĚ MLADÁ
EVA LOPOUROVÁ
RM 200708

Sestra Eva touží poznat svou víru důsledně, jak ze studia Božího Slova, tak vystudováním teologie na katolické univerzitě. Její víra se stává přesvědčenější a počáteční transcendentalismus, upomínající na Whitmana, přerůstá v básnické výtrysky mystické teologie. Zatím však není tímto směřováním ještě tak zaujata jako svatý Jan od Kříže. Cíleně se však snaží nalézat boha ve všem stvoření. Avšak ani toto hledání odpovídajícího projevu není bezbolestné. V tom se básník podobá světci a teologovi. Sebevětší znalost teologická v tomto světě nic nevynáší. Potřeby rodiny ji nutí vystudovat angličtiny, aby se dala opatřit střecha nad hlavou.

KDO
KDO NEVĚŘÍ V ŽÁDNOU ŘEKU
CHYTÁ VODU DO DLANÍ
KDO NEVĚŘÍ V ŽIVOT
BOJÍ SE I NEJMENŠÍHO ZRANĚNÍ
SÁM SEBE CHCE MÍT V HRSTI
SVÉ VLASTNÍ SPASENÍ
ZATÍM NĚKDO
ROVNÁ RŮŽÍM KAŽDÝ PLÁTEK
NIKDY HO TO NEZNUDÍ
KAŽDOU JMÉNEM OSLOVÍ
BERE JEJICH HLAVY DO DLANÍ
VÁŠNIVĚ JAK POPRVÉ
KE KAŽDÉ PŘIVONÍ
EVA LODOUROVÁ
RM 200707

PANENKA
PANENKO MALÁ
CELÁ OBKLOPENÁ
NĚHOU HEBKÝCH VLASŮ
OD HLAVY AŽ K PASU
LISTY ZABALENÁ
VYRŮSTÁŠ SE SVÝM KLASEM
V KUKUŘIČNÉM POLI VSAZENÁ
AU TO BOLÍ
KDYŽ ČÍSI RUKA
ODLOMÍ TĚ OD STVOLU

UŽ NEJSTE DO SPOLU
TY A TVŮJ KLAS
NE ANI SMRT NEROZDĚLÍ NÁS
ŠEPTÁ KLAS
TYS Z MOJÍ MÍZY PILA
Z MÉHO KOŘENE JSI ŽILA
AŽ VYRVOU MĚ ZE ZEMĚ
Z TVÉHO ZRNA VYROSTEME ZNOVA
EVA LODOUROVÁ
RM 200707

KVĚTINA
KVĚTINA ZESMUTNĚLA
VE ČERNÉM ŠEREM
ZTRATILA VŮNI
CELOU NOC OTEVŘENÁ
JEN PRO NADĚJI
TRVALO MNOHO DNÍ
NEŽ PŘIŠLO SVÍTÁNÍ
PRÁVĚ PRO NI
KVĚTINY NEMĚŘÍ SVÉ DNY
STŘÍDÁNÍM SVĚTLA A TEMNOTY
SMRTÍ A VZKŘÍŠENÝMI VŮNĚMI
EVA LODOUROVÁ
RM 200707

VZKŘÍŠENÍ

BYLO BY PĚKNÉ
VIDĚT TĚ PRVNÍHO MEZI VŠEMI
VE VĚČNÉM JARU
KDYŽ PŘÁTELSTVÍ
SE PŘEBRODILLO ZÁVĚJEMI
UČIŇ MĚ
UČIŇ MĚ BOHEM RADOSTI
JSEM JÍM A VŽDYCKY BUDU
RADOSTÍ V SKRYTOSTI
JSEM BOHEM BOSÝM
VŽDY NĚŽNĚ VSTUPUJI

VÍC SLOUŽÍM NEŽ KRALUJI
VÍC NEŽ MILOVÁN
MILUJI
JÁ JEDINÝ ZDRAVÝ
JSEM VE VĚTVÍCH TROUCHNIVÉHO STROMU
NEZHRDÁM ŽALMEM DOVADLÉHO STVOLU
JSEM V SRDCI ZAVRŽENÝCH
A NEÚNAVNĚ ŠEPTÁM
VRATĚ SE DOMŮ
EVA LOPOUROVÁ
RM200704

NEBE
NEBE JE VÍC NEŽ ZEM
DOMYSLÍ SI TEN
KDO NEVÍ ŽE NEBE
UKAZUJE K ZEMI
A VOLÁ KE KOŘENI
TY A JÁ
JSME JEDNÍM PŘETVOŘENÍ
EVA LOPOUROVÁ
RM 20070

ZNAMENÍ PROMĚNY
CHMÝŘÍ DAMPELIŠEK
POLETUJÍ VZDUCHEM
VYSVLEČENÉ Z ŽLUTÉ KRÁSY
POSÍLAJÍ DOPISY

TŘI DNY V HROBĚ POLEŽÍME
DO TŘÍ ROČNÍ OBDOBÍ
LÉTO PODZIM ZIMA
DO NICH VSTANEM VZKŘÍŠENY
RM 200605

EUCCHARISTIE
JÁ - ŠÍPKOVÝ KEŘ
PRORŮSTÁM NEBEM TVÝM

MODRAVÉ CHUCHVALCE
DO TĚLA SLEPUJI
RM 200506

TICHO
TICHO DO EUCHARISTII
PRÁZDNÁ PATÉNA
PRÁZDNÁ ČÍŠ
TICHEM DO MILOVÁNÍ
OTEVŘE SE SRDCE JEŠTĚ VÍC
MLČENÍ DO DÍKŮVZDÁNÍ
NÁDOBY OSÍŘELÉ
NA KORPORÁL VRHAJÍ STÍN
CÍTÍ SE BÝT ZRAZENY
ALE JEN DO CHVÍLE NEŽ
DO NICH ZNOVA VSTOUPÍ ŽIVOT

rm 200506

Přibližně někdy v této době přichází sestra Eva s nejistým dotazem: Jak je to s tím dominikánským řádem? Tam je taky Třetí řád, ne?

Nejde to naráz. Zpočátku ještě zápasí s těmi jiráskovskými mýty, že dominikáni, pokud zrovna neupalují nevinné, tak určitě koušou. Trvá to nějaký pátek, než pozná, že je to jediné d'ábel, kdo tady kouše. A kouše zejména tam, kde jde o něco velkého. Jinak je však d'ábel už dávno spoután a šteká jako pes na řetězu, který pokouše jen toho, kdo se mu neopatrně přiblíží.

– Snad by přijali také ještě jednu hříšnici, jako jsem já? – ptá se posléze sestra Eva.

A přijímají ji – totiž sestru Janu z Arcu. "

Tuto Boží bojovnici, ale také mučednici si sama rozhodně volí, když přijímá její jméno, a tím vlastně také svůj životní program.

JOHANKA Z ARKU
FRANCIE VRAŤ SE K BOHU
ON OBRÁTÍ SE K VÁM
JOHANKA S RUKAMA OD KRVE
JOHANKA JEŽ HOŘÍ VĚRNOSTÍ
A HOŘET MUSÍ PLAMENEM
KDE SRDCE TĚCH KDO MAJÍ
SVĚŘENÉ SVÉ STÁDO PÁST

SE OBRÁTILA K MOCI
A VVÍJ S VLKY TRHAJÍC NA KUSY ZEM
JAK SUKNICI BEZE ŠVŮ
LOSUNÍ - OD ČASŮ KRISTA
KOMU PŘIPADNE CO ÚDĚLEM
TAK RECITUJÍ „SLUŽEBNÍCI“ CÍRKVE
PŘED BOHEM
A TA KTERÁ MEČEM DĚJINY ZEMĚ PÍŠE
PROSÍ ODPUŠT VŠEM
PODEZŘELÁ ZDÁ SE JIM TA DÍVKA
VŽDYŤ JE TO PROSTÁ VESNIČANKA
A JEJÍ OTEC JOSEF A MATKA MARIA

JÁ HOSPODIN
ŘEKL JSEM KDYSI PROROKOVI
NEŘÍKEJ JSEM CHLAPEC JEN
BUD' ÚSTY MÝMI
CO VLOŽÍM NA TVŮJ JAZYK
POVĚZ VŠEM
NEJSI JEN DÍVKA V ŠATECH
BOJOVNÍKA
TI NEJMUŽNĚJŠÍ PRO KRISTA
VÍTAJÍ TĚ S OBDIVEM JANU VĚRNOU
AŽ K SMRTI PLAMENEM

(Eva Jana Lopourová, Všichni chtějí bubnovat, Brno 2007
Brněnské angelikum)

Je příznačné, že sotva člověk zakusí obrácení a vydá se novou cestou, hned začne zakoušet velká protivenství. Zatímco široké zástupy lidí jsou mimo zvláštní působnost d'ábla, protože d'ábel se o ně nijak zvlášť nestará, ani se jim příliš nepřipomíná - má je totiž chycené na vařené nudli světských požitků, touze po tělesném zdravíčku a kariéře své a svých dětí, atd., tak naopak s tím, kdo vykročí nad šedivou úroveň všednosti k vyšším metám duchovního života, se d'ábel začíná speciálně zabývat. Výsledkem je spousta pokušení a hrozeb a těžkostí. Nevyhýbá se to ani sestře Janě - změna zaměstnání, po manželství a mateřství zakouší, jak nikdo není prorokem ve své rodině, takže jde opravdu cestou Panny orleánské, aby snášela víc a víc strádání a útrap. Zanícená a dravě bojová touha

po sebeuplatnění pro Krista se ponenáhlu mění v horoucí touhu po vlastní poniženosti a kajicnosti v Kristu.

OBRÁCENÍ

DORAZIL JSI MĚ PANE
BYLA JSEM STROMEM
ODĚJAL JSI MI KORUNU
BYLA JSEM PYŠNÝM STROMEM
VYKROJIL JSI MI SRDCE
KŮRU ZAHODIL
BYLA JSEM OKORALÝM STROMEM
MÉ SRDCE JSI VZAL
DAL V SÁZKU
POUTNÍKOVI CO HLEDAL LÁSKU

KRISTŮV NÁVRAT

O PŘÍZEŇ MOCNÝCH BOJOVAT ?
HVĚZDY JE LÉPE NAVLÉKAT
NA ŠŤŮRU BDĚNÍ V HAVRANÍM KUROPĚNÍ
JI ZAVĚSIT NA ŠÍJI SVÍTÁNÍ
PERLAMI SLOV BĀSNÍKOVA NOC SE TŘPYTÍ
CHVÁLAMI PROVONÍ JAK NOČNÍ KVĚTÍ
CO NIKDY NEJDE SPÁT UŽ DLOUHO PROSÍ O NÁVRAT
CO KDYBY PRÁVĚ TĚTO NOCI
ŠÍRÁNÍM PŘIŠLO SLOVO S MOCÍ
UKONČIT VŠE A VŠEMU SMYSL DÁT

NA KONI ROZBŘESKU
TĚSNĚ NEŽ PŘIJET MĚL
MLÁDENEČ BÍLÝ DEN
NEBES BRÁNA S RACHOTEM SE OTEVŘELA
S OHNIVÝM PRŮVODEM VJEL TEN
KDO VĚRNÝ JE A NEMEŠKÁ
KAŽDĚ NOCI KAŽDÝM DNEM ...

Jana E. Lopourová

in 201811

PŘED DRUHÝM PŘÍCHODEM
MÍSTO LÁSKY ČAS ZAPÍRÁNÍ TENKRÁT I DNES
POD KŘÍŽEM TI KDO MILUJÍ

NA ZAČÁTEK I NA KONEC
JINAK VŠUDE NIC SE ROZEVÍRÁ
JAK TLAMA PEKELNÁ
PLNO VĚCÍ JEŽ NIKDO NEHLEDÁ
A BEZ KRISTA PODRVÉ MILENCŮM JEDNO JE
ŽE JEJICH DLANĚ VYHASLÉ JSOU PRÁZDNOTOU
VŠUDE SE SLAVÍ VŠUDE KARNEVALY SVĚTLA
ĎÁBELSKÉ MASKY TOLERANCE KŘEDČÍ
V SRDCI SKÁLY TĚ JEŽ NEBUDE PŘEMOŽENA
VŠAK MEČEM ROZDĚLENA
JEDNA TVÁŘ ČEPELE NA SLUNCI SE BLYŠTÍ
DRUHÁ K TEMNOTĚ JE ODVRÁCENA
FALEŠNÝ PROROK KAŽDĚMU NABÍZÍ SE
VŠEM ÚTĚCHU SKÝTÁ
NAMÍSTO POKÁNÍ VE JMĚNU NOVÉ LÁSKY
KAŽDOU NEŘEST VÍTÁ
SLUŽEBNÍCI PRAVDY KDO MAJÍ PŘINĚST NAPLNĚNÍ
SE ŽIVÍ LŽÍ A BEZNADĚJÍ
PASTÝŘE SVÉHO VE STRACHU OPUSTILI A NEMAJÍ CO DÁT
JAK MATKA JEŽ SVÉ DÍTĚ HLEDÁ
I NAD MRTVÝM VĚŘÍ STÁLE
NAD PUSTÝM OCEÁNEM SMRTI
TAM PRÁVĚ SVĚTLO JEŠTĚ JE
JE PLNÉ NADĚJE
PŘICHÁZÍ KDO VYŽÁDÁ SI SVÉ
A VRÁKY LIDSKÉ ZE SMRTI VYVEDE

Jana E.Lopourová
RM 201810

SEDMIKRÁSKA

TEN MOTÝL CO TU PROLETĚL
TEN ZA TO STÁL
POSLEDNÍ PAPERSEK SLUNCE
PO CESTĚ Z MRAKŮ ZA KOPEC DOKLOUZAL
DEN ZAVŘEL KALICH KVĚTŮ
ŠEL SPÁT

TEN MOTÝL CO TU PROLETĚL
JAK POKRESLENÝ VZKAZ

PŘIŠEL NÁS VAROVAT
JÁ A MOJE SEMIKRÁSKA
MÁME JEN ŘÍCT
ŽE PRYČ JSOU VAŠE BÍLÉ LÍSTKY OKVĚTNÍ
VÁŠ PŘEDYCH VAŠE HŘÍŠNÉ SNY
UŽ UPLYNULO 7 DNÍ
TEĎ PŘICHÁZÍ POKÁNÍ
JANA EVA LOPOUROVÁ
RM201906

NA POČÁTKU
NEJPRVE BYLI BOHATÍ
PAK DŘELI BÍDU
ŠPÍNA STRACH A HŘÍCH ULDĚLY
STARÉ PROKLETÍ NA PODEŠVI SRDCÍ
JEDINÁ ŠANCE KTERÁ ZBYVÁ
VRHNOUT SE DO NÁRUČE BOHA
MLČÍCÍHO OD VĚKŮ AŽ NA VĚKY
POKUD NEPOČÍTÁŠ
NĚKOLIK ZÁSADNÍCH VĚT
KTERÝMI ZAČAL VESMÍR
BYL STVOŘEN SVĚT
A VYKOUPEN ČLOVĚK
JAKÁ JE SPRÁVNÁ ODDOVĚĎ
ČÍST MEZI ŘÁDKY TĚCH TŘÍ VĚT
OD POČÁTKU JSI ZVÁN
K DOKONALÉ SOUHŘE SE VŠEMI
MOŽNÁ TO JE DŮVOD MLČENÍ
VELKÉHO MLČENÍ JEŽ HODNO
JE TVÉ SVOBODY
E.J.LOPOUROVÁ
RM201905

PODELKA
PŘIPRAVENÁ JEN PRO PRINCE
DUŠE CHUDÁ ODHODLANÁ
SPÁT NA PRAHU PALÁCE
SLOUŽIT AŽ DO KONCE
DŮVĚŘOVAT JITŘENCE

ŽE ORODUJE ZA NI
A SVĚTLO VLÉVÁ DO DŮVĚRY
NA ROZDÍL OD POHÁDKY
NEMÁ ŠATY ZE SKOŘÁPKY
UTKANÉ JSOU Z VLÁKEN NOCI
PROBDĚLÉ V NADĚJI
PROTKANÉ MODLITBAMI“
TA CHVÍLE PŘICHÁZÍ
POPELKA DUŠE CHUDÁ
POSETA DRAHOKAMY SOUCITU
KVĚTY SLITOVÁNÍ OZDOBENA
DO SEDMÉ Z KOMNAT VSTOUPIT SMÍ
CENA UŽ JE ZAPLACENA
J.E.LOPOUROVÁ
RM201905

SETKÁNÍ NA POUŠTI
OTEVŘEL OČI
A ŽE TO BYLO NA POUŠTI
POZDĚJI KAŽDÝ VVRACEL MU
ŽE NEMOHL VIDĚT TEN MALÝ LEKNÍN
CO NÁHLE VYVSTAL V LAGUNĚ
V ZÁHYBECH ZLATAVÉHO ORNÁTU
CO ZNAMENÍ NADĚJE
PROČ POUŠŤ ROZHODLA SE MILOST DÁT
V LEKNÍNU NĚŽNÉM
JAK ROSA PADAJÍCÍ DO SPÁLENÍŠŤ
MOŽNÁ JEN SRDCE
CO NEPOHRDÁ POUŠTÍ
JE PŘIPRAVENÉ NA ZÁZRAK
J.E.LOPOUROVÁ
RM 201905

ZAHRADNÍK

ROSTLINKY ČEKAJÍ
VYPRAHLÉ ŽÍZNÍ
ZAHRADNÍKA ZABILI
TĚLO MEZI TRAVAMI

PTAÍ SE CIBULE
ZLOBÍ SE OCÚNY
DIVÍ SE PETRŽEL
NEVĚŘÍ JAHODY

JSTE JENOM IDEJE
PŘÍRODOU MYŠLENÉ
JSTE POUZE NÁHODOU
KDYŽ DĚŠT VÁS ZALNE
BUDETE POD VODOU
PŘÍRODA MATKA JE
JE VAŠE NADĚJE
KDYŽ UŽ VÁS STVOŘILA
AŤ VÁS I ZALEJE

CIBULE OCÚNY
PETRŽEL JAHODY
CO NIKDO NEČEKAL
ZAHRADNÍK Z MRTVÝCH VSTAL
ROSTLINÁM V ZAHRADE
NOVÁ JMÉNA DAL

SKLONIL SE K CIBULI
TY BUDEŠ
CIBU - EL

J.E.LODOUROVÁ
RM201905

NENÍ
MOC DNŮ KDY PROPAST SE ROZEVÍRÁ
PO NAPLNĚNÍ VOLÁ
NENÍ TO ČASTOKRÁT
KDY TEMNOTA OTÁČÍ SE ZA SVĚTLEM
PAPRSEK HLEDÁ
JE TO DEN KDY VŠECHNO
ČEMU SE SRDCE ŘÍKÁ VOLÁ
ZA RUKU MĚ VEM

JAK MUŽ ŽENU ŽENA MUŽE
PŘED BOHA JDEM
ODMĚNOU ZA TU ODVAHU
ZDE NAZÍ STÁT
S VEŠKEROU NEMOCÍ A BEZ PŘÍKRAS
POZNÁNÍ KDO ON JE
A KDO MY
NENÍ TO K ZAHOZENÍ
ŽE JÍM JSME ZBOŽŠTĚNI
E.J.LOPOUROVÁ
RM 2E01905

DOPIS SVÍCE TEMNOTĚ
DRAHÁ TEMNOTO
JÁ DOSUD HOŘELA
JEN KVŮLI VÍNU VE SKLENICI
ABY SE JISKŘILO RUDOU KŠTICÍ
JAK ODRAZ LIDSKÉ TOUHY ROMANTICKÉ NOCI
POŠETILCI DÁVALI MI BÍLÉ ŠATY
A MÍSTO NA UBRUSU
SVÁTEČNÍHO STOLU
TEĎ ZBÝVÁ JEN TEMNOTA
JÁ BEZ SVÁTEČNÍCH ŠATŮ
V TOBĚ HOŘÍM NAHÁ
DOTEKŮM TEMNÝM VYSTAVENÁ
SKRZ TEBE SVÉ VLASTNÍ SVĚTLO ZNÁM
A TY SE VE MNĚ PROMĚŇUJEŠ
ZATÍMCO OHNIVÝ KVĚT UVADÁ
A K RÁNU ZVADNE ZCELA
VŠAK NEJSEM V UMÍRÁNÍ OPUŠTĚNÁ
TY JAKO SVĚTLO TEMNOTU JSI PŘNAL MĚ
JÁ JAKO TEMNOTA PŘNALA TVÉ SVĚTLO
MÁ SMRT JE ROZEDNĚNÍ
A NAŠE ŽIVOTY UŽ NIKDO NEROZDĚLÍ
J.E.LOPOUROVÁ
RM201903

SLADKÁ KÁZÁNÍ ZACPÁVAJÍ UŠI
ZATÍM PEKELNÁ KLADIVA BUŠÍ
DO KOVADLIN DUŠÍ
TREST ZA LHOSTEJNOST A NAIVITU
TĚCH CO JSOU TU ABY VAROVALI
ABY SLYŠELI I DOPOSAD HLUŠÍ
LICHÉ MILOSRDENSTVÍ TAK SLUŠÍ
TĚM KDO UJIŠTUJÍ
NEMŮŽE NIC SE STÁT
BŮH DEMOKRAT JE A KAMARÁD
NEŽÁDÁ POKÁNÍ A NETRESTÁ
JAK STOLETÁ NEVĚSTA

TA BEZSTAROSTNÁ JÍZDA
DOLŮ DO SVĚTLE DIAMANTU
PEKLEM BROUŠENÉHO DO MNOHO GENERACÍ
TEĎ BLYSKÁ SE AŽ OSLEPUJE OČI
VŠE DOKONALE POZITIVNÍ
VŠE DOCHOPÍŠ AŽ TAM
TAM KDE POZDĚ JE
COKOLI VZÍT A DÁT
KDE POZDĚ JE UŽ NA NÁVRAT
JANA EVA LOPOUROVÁ

RM 201904

SVĚTEC
POMALU RŮST A SÍLIT V KORUNĚ
KRÁL CO NEMÁ Poddané
BUDE-LI VĚRNÝ SADAŘI
TÍM OSAMĚNÍM ČAS NEZMAŘÍ
NECHÁVÁ ŽIVOT JEŽ DO NĚJ SADAŘ VLOŽIL
PROUDIT OD KOŘENŮ DO ŽIL
STOJÍ KDE SADAŘ ZASADIL JEJ
AČ NEDOHNUT SVĚDČÍ
LISTY SE VZHŮRU TOČÍ
VĚTVE NATAHUJÍ PAŽE
AŽ TEN KDO MÁ SVOBODU

JICH HŘÍCHY SMAŽE
STROM ZCHŘÁDNE ZCELA
VE SVŮJ DEN
NAVŽDY BUDE OBNOVEN
JANA LOPOUROVÁ
RM201904
VELKÝ PŘÍBĚH
JSME SPOJENI
JEDINÝM PŘÍBĚHEM
PŘÍBĚHEM ZRNA
JAK CHLEBEM STALO SE
VYPRAVÍ HO ZNOVA
BRÁZDA ROZORANÁ
KAŽDÉHO JARA
SVĚMU OSENÍ
ABY JE NA SMRT PŘIPRAVILA
A NOVÉ ZROZENÍ
JEDINÝM PŘÍBĚHEM SPOJENI
VINOHRAD VE SVÝCH HROZNECH KRVACÍ
PŘESTO MILUJE LIS VINNÝ
PROMĚNU VE VÍNO PLATÍ
PÍŠE PŘÍBĚH
O DLOUHÉM ZRÁNÍ
SLUNCI VODĚ
LÁSCE VINAŘE A ODEVZDÁNÍ

+++

UMÍRÁ Z LÁSKY
HROZEN VINNÝ
VYDÁN K LISOVÁNÍ ZA CELOU VINICI
TAKÉ TY ZRAJ A SLÁDNI
AŽ DO VINOBRANÍ
TOMU KTERÉHO MILUJEŠ
NE JAK CHCEŠ
ALE JAK VINAŘ DÁ TI

BÝT VÍNEM ŽIVOTA
SVÉMU MILÁČKOVÍ
MILUJE NEJVÍC TEN
KDO ŽIVOT ZA PŘÍTELE DÁVÁ
KAPKU DO KAPCE
TVŮJ ŽIVOT ODKAPÁVÁ
NAPÁJÍ TY JEŽ MILUJEŠ
MOHLA BYS ZEMŘÍT LACINĚJI
NEVÍRA ZŮSTALA BY TĚM
KDO NECHÁPOU
KDO NEJSOU PŘIPRAVENI
I SLUNCE V NADHLAVNÍKU
ZAPADÁ POZVOLNĚJI
KOLÁČ Z NĚHOŽ UKUSUJE ČAS
DAPRSKY SKLÁNĚJÍ SE A HŘEJÍ
K VEČERU MNOHEM PŘÍJEMNĚJI
NENÍ TO NÁHLE ANI POMALU
KDYŽ ŽIVOT PRO DRUHÉ
NAKLÁNÍ SE K ZÁPADU

Jana Lopourová Všichni chtějí bubnovat, Brno 2007

Tak posléze sestra Jana dospívá k opravdovým zášlehům z básněné mystické teologie. Mění se ve svém projevu estetickém, ale i osobním v prostinkou panenku. Je plná něžné lásky a oběti. Tuto lásku chce opětovat velikému otcovskému milovníkovi, jehož by nikdy neudržely na kříži hřeby, kdyby jej tam nedržela právě láska. Jakkoli se zdá být opuštěná v rodině a ztrácející se v učitelském

povolání, necítí se tam být zbytečná. Stále se horlivě modlí a přináší oběti za manžela, bloudícího s indiánskými amulety a totemy, za dospívajícího syna, hledajícího naplnění lásky ve světě, za studenty, tápající světem iluzí. Bůh jí žehnej a svatá Jana kéž ji podpoří!

+++

BRNĚNSKÁ AKADEMIE DUCHOVNÍHO ŽIVOTA CT.PATRIKA KUŽELY, OSVĚTIMSKÉHO MUČEDNÍKA NALEZENÝ DOMOV (pokr)

Nestává se moc často, že byste v tomhle světě našli celou skupinu šťastných bližních; ale zdejší kroužek je dozajista příkladem, že to možné je. Všichni jsou v povznesené náladě a všechno hned od začátku báječně klape, ovšem nikoho to příjemně nešimrá v uchu.

Opravdu se tady cítím jako doma, vydechuje novic Patrik, uchvácený novým stavem, kdy rozjímá o své nepatrné účasti se spřízněnou duší. V uších mu skoro drní tajemné Kempenského popíchnutí k zabývání se drobnými úkony, pokud snad nestačí na ty největší:

Synu, nejsi s to, abys vždycky zůstával v horlivějším toužení po ctnostech, aniž bys pevně stál na vyšším stupni rozjímavého patření, ale občas je ti nutné, pro prvotní porušení, abys sestupoval k nižším věcem a nesl břímě porušitelného života také proti své vůli a s tesklivostí.

Dokud jsi ve smrtelném těle, budeš cítit tesklivost a těžkost srdce. Je tedy zapotřebí často v těle lkát nad břemenem těla, poněvadž nejsi s to, aby ses věnoval duchovním studiím a rozjímání o božských věcech bez ustání.

Tenkrát je ti dobré, aby ses utíkal k pokorným a vnitřním pracím, a osvěžoval se v dobrých úkonech: abys očekával můj příchod a navštívení shůry s pevnou důvěrou, trpělivě snášel své vyhnanství a vyprahlost mysli, dokud nebudeš opět navštíven ode mne a osvobozen ode všech úzkostí. Neboť způsobím, že zapomeneš na lopoty a budeš požívat vnitřní pokoj. Roztáhnu před tebou lučiny Písma, aby ses rozběhl rozšířeným srdcem po cestě mých příkázání. A řekneš: Utrpení tohoto času nejsou rovná budoucí sláve, která se na nás zjeví.

Jak blaživá zkušenost v tomto novém zabydlení! Jsem vděčen za krásné jméno velikého apoštola Irska, svatého Patrika. Toužím vykonat pout' do Irska.

Co se dá říct o takovém životě?

Zdá se, že nejde ani tak o to, co se děje kolem dokola, nýbrž o to, co to dělá s kým uvnitř. Kdybych zde nenacházel pokoj svého srdce v duchu svatého Augustina, který vyznává: Nepokojné je lidské srdce, dokud nespočine v tobě, můj Bože, tak by mi tento pokoj nemohlo zjednat žádné, ani to sebelepší pokojné prostředí v mém okolí. A naopak, i kdyby to mé nové okolí v klášteře bylo sebemeně uspokojivé a plné rozbrojů a půtek, nemohlo by to přivodit ztrátu mého pokoje. Cha! – zrovna naopak – byl bych to sám, kdo by díky Bohu roznášel pokoj po svém okolí na každém roku.

A přece jakou povahu má takové nové okolní prostředí? Bylo by falešné tvrdit, že jsem vstupem do noviciátu řádu svatého Dominika vstoupil do nějaké rajské zahrady plnou ideálních bytostí. I vzdálený vlčnovský bratránek Tonda Zemek, který kráčí stejnou cestou, nyní už jako bratr Jakub, to dosvědčuje:

Víš, někdo říká, že to je krásný život. Někomu se to však nelíbí. Já bych řekl, je to tak nějak uprostřed, trochu ano, někdy ne. Je tam tolik různých věcí, že člověk sám nemá čas na nic svého. Skoro každou čtvrt hodinku se na něco zvoní, ať už to jsou hodinky, mariánské pobožnosti, po nich čtvrt hodinka meditace, potom je zase adorace, pak se zase zvoní na duchovní čtení, na čtení evangelia prostě stále jsme v permanenci. Odpoledne následuje půlhodina „*labor manualis*“, ruční práce. Tam se člověk může třeba učit jazyky nebo hrát na harmonium.

Je to způsob cesty a postup k něčemu úžasnému, ale nedá se to brát samoúčelně. Stále ještě tu přetrvává cosi jako ve škole, kde se pořád všechno osvojené hodnotí a posuzuje a známkuje, aby se nakonec ukázalo, že ty známky samy nejsou k ničemu. Proto tady žádný filatelista koneckonců neobstojí.

Ach, jak je mi blízká moje malá Terezička! – Také *mými ochránci a miláčky v nebi jsou ti, kteří je ukradli, jako svatá neviňátka a lotr na pravici. Velcí světci si ho zasloužili svými pracemi. Já však napodobím ty zloděje. Chci se do nebe dostat lstí, lstí lásky. Ta je otevřena mně i ubohým hříšníkům. Duch svatý mě k tomu povzbuzuje, když uvádí v „Přísllovích“: „Pojď, ty maličký, a nauč se ode mne chytrosti!“*

Být malým ještě znamená nepřivlastňovat si ctnosti, které konáme, jako bychom byli sami něčeho schopni, nýbrž uznávat, že Pán Bůh klade tento poklad svému děťátku do rukou, aby ho užívalo podle potřeby. Je to však poklad Boží.

Být malý konečně znamená nemalomyslnět pro své chyby. Vždyť malé děti sice často padají, ale jsou tuze malé, aby si mnoho ublížily."

Vy chcete vystupovat a Bůh chce, abyste sestupovala. Čeká na vás v úrodném údolí pokory."

,Věřte mi, že nejmenší sebezapření má větší cenu než psát zbožné knihy a skládat vznešené básně. Někdy tolik trpíme vlastní nemohoucností, že nám nezbývá jiného než obětovat skutky bližních. To je dobrodiní, vyplývající z obcování svatých. Vzpomeňte si na sloku Duchovní písně našeho Otce, svatého Jana z Kříže:

„Poslední místo je jediná věc, kterou nám nikdo nezávidí. Proto jen poslední místo není marnost a trápení ducha. Ale cesta člověka není vždy v jeho moci a někdy mimoděk zatoužíme po tom, co se trýpytí. Když to učiníme, vřadíme se pak pokorně mezi nedokonalé, uznáme, že jsme malé duše, které musí Pán Bůh stále podpírat. Jakmile spatří, že jsme přesvědčeni o své ubohosti, jakmile mu řekneme: Má noha klopýtla, tvé milosrdenství, ó Pane, mi však přispěchalo ku pomoci"), hned nám podá ruku. Jestliže se - třebaš i pod záminkou horlivosti - pokoušíme o něco velkého, nechá nás samotné. Stačí se tedy pokořovat a trpělivě snášet své nedokonalosti. To je pravá svatost pro nás.

Jinak pochopitelně chodíme do kůru s ostatním konventem. Tam si osvojujeme liturgii a učíme se bohoslužebným úkonům. Prostě se společně modlíme a je to velmi hezké. Je to takové, že si uvědomujeme, že právě společná modlitba je skutečně ta pravá, o které mluví Kristus, když říká: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem mezi nimi.“

Nemysli si však, že se v noviciátě pořád jenom modlíme. Chodí se taky na snídani, na svačinu, na oběd a po obědě bývá aspoň půl hodiny rekreace, kdy si můžeme popovídat.

Víte, bratři, - připomíná hluboký hlas Otce Habáně, profesora filosofie a zároveň Magistra noviců a studentů, projděte se po snídani aspoň patnáct minut v zahradě, což postačí tak na jeden růženec.

Jinak je v klášteře stále mlčení a to se musí dodržovat. Jinak bychom museli při tak zvaném „capitulum culparum“, kde se vyznávají vlastní viny, uvést, že jsme rušili mlčení a přijímali bychom nějaké pokání. Odpoledne po svačině si můžeme zahrát v zahradě volejbal nebo jinak prohnat míčudu.

Také po večeri bývá krátká rekreace a pak o tři čtvrtě na osm se jde do kůru a modlíme se už jako anticipaci Matutinum cum laudibus. Každý večer v zpíváme kostele kompletář, ať je léto nebo

zima. Je to krásné a povznášející, když pak přicházíme pokleknout k oltáři. Pak se jde spát. V devět hodin máme spát. Ještě předtím večer, po návratu z kůru, jdeme do kapličky. Jen tak – na krátkou adoraci. Nakonec nám dává novicmistr požehnání a mlčky se rozcházíme do konventu do svých cel, protože pak už nastává „*silencium profundum*“ neboli hluboké mlčení, které nás zavazuje skoro pod hříchem.

AVE MARIA! BUCH-BUCH! - AVE MARIA! BUCH-BUCH!
- AVE MARIA! BUCH-BUCH! - AVE MARIA! BUCH-BUCH! –
Ozývá se jitřním časem.

Zvoník obíhá jednotlivé cely a klepe na dveře a volá: „AVE MARIA!“, až se každý probuzený ozývá, takže to obcházení trvá jistou dobu.

Někdy však tento zvuk přece jenom utichá...

Co se děje, Jakube, když se nic neděje?

To je čas dovolené. Dovolenu trávíme na Svatém Kopečku vždycky měsíc. Žijeme tam takovým krásným svobodným životem, hrajeme něco, zpíváme. Bohoslužby tam samozřejmě míváme normálně. Je tam krásné prostředí v lesech. Tam chodíváme na procházky. V lese máme takové volné místo, takové hřišťátko. Tam hráváme volejbal nebo kopanou.

Během noviciátu se ovšem učíme Stanovám řádu, dějinám řádu, způsobům života v tomto stavu. Po roce skládáme jednoduché sliby na tři roky. Pak přicházejí věčné sliby, po kterých následuje vysvěcení na podjáhny, a na to se těšíme.

Víte, otče Alberte, latinský název "*novitiatus*" - česky noviciát - znamená přibližně zasvěcování začátečníků. Ale zřici se sebe - tato velká práce mi nastává, a nebýt vědomí, že milost bude pracovat se mnou, bylo by šílenství vůbec se do ní pouštět. Uvědomuji si, že veškerá láska dohromady, jakou jsem miloval rodiče, příbuzné a přátele - nebyla ničím proti nezřízené lásce k sobě a bláhově jsem si myslíval, že je to dosti čistá láska, jakou k nim mám!

Soustřeď se na ty dvě knížky, Patriku.

Zaplat' Pán Bůh za ně. Je to pěkná angličtina, ne překládová. Letos je moje hlavní četba anglická Following of Christ - Imitatio Christi, a latinského „Výkladu řehole svatého Augustina“ od otce Humberta z Romaně.

Správně, můj synu, prožívat noviciát na základě „Následování Krista“, pokud jde o poměr k Bohu - a četby Humbertova „Výkladu Řehole“, je známkou, že Duch Svatý ti nemohl vnuknout nic podstatnějšího.

Zřeknout se při vstupu sem toho, k čemu je člověk lhostejný - to

je hračka. Zřeknout se však sebe - a tato veliká práce mi nastává, a nebýt vědomí, že Boží milost bude pracovat se mnou, bylo by šílenství do ní se pustit, přiznává Patrik a zakouší souznění se spřízněnou duší, rozjímající o cvičení dobrého řeholníka takto:

Život má být opatřen všemi ctnostmi, aby byl uvnitř takový, jakým se jeví navenek. A jistě náleží, aby mnohem více bylo uvnitř, než co se dá vidět zvenčí, protože na nás dohlíží Bůh. Jemu máme prokazovat svrchovanou úctu, ať jsme, kde jsme. A jako anděl před Boží tváří zůstávat čistí. Každý den máme obnovovat své předsevzetí a k horlivosti se povzbuzovat, jako bychom dnes poprvé přišli k řeholnímu životu, a říkat: Podporuj mne, Pane Bože, v dobrém předsevzetí a ve své svaté službě, a dej mi, abych od této dnešní chvíle všechno dokonale počal, protože nic není to, co jsem doposud dosáhl.

Našemu předsevzetí odpovídá hlavní průběh našeho vnitřního prospívání. A tomu, kdo chce dobře prospívat, je zapotřebí veliké příčinlivosti. Jestliže ten, kdo činí pevná předsevzetí, často chybuje, co teprve ten, kdo si něco umiňuje zřídka nebo méně pevně? Jenže my opouštíváme svá předsevzetí tolika způsoby, a i lehké opominutí duchovních cvičení stěží projde bez nějaké škody. Předsevzetí spravedlivých závisí spíše na Boží milosti než na vlastní moudrosti. Proto svatí vždycky spoléhají na Boha, ať se chopí čehokoli. Člověk si totiž leccos umiňuje, avšak Bůh všechno pořádá, a není v moci člověka jeho cesta.

Co není společné všem, to se nehodí dávat najevo navenek. Soukromé úkony zbožnosti se dějí bezpečněji v ústraní. Když ale vykonáš úplně a věrně povinné a uložené věci, jestliže ti potom zbývá ještě čas, věnuj se sobě, jak si to tvá zbožnost žádá.

Na druhé straně však nedokážu žít ve své vnitřní přípravě na moje slavné zaslíbení jenom v nějaké věži ze slonoviny, kde by mě prostě nezajímalo mé okolí. Jsou zde přece také ti, kdo krácejí o pár kroků za mnou touto cestou a jsou vlastně na mně jaksi navěšeni. (Pokr. T.J.Bahounek OP, KRÁLOVSKÁ JÍZDA- Patrik Kužela, Brno 2011)

+++